

РЕШЕНИЕ

№ 20907

гр. София, 23.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2837** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на СДВР чрез пълномощник, срещу Решение от 03.10.2023г., постановено по нахд № 15120/2022г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 1-ви състав, с което е отменен електронен фиш серия № 5945586 издаден от СДВР.

Касаторът твърди, че решението е неправилно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и необосновано. Счита, че електронният фиш отговаря на утвърдения образец и вписаните в него обстоятелства ясно и недвусмислено сочат къде именно е извършено и установено нарушението, а именно извън населеното място. Счита, че този извод не се опровергава от вписването на „гр.С.“ в обстоятелствената част на фиша и същото не е от естеството да доведе до нарушение правото на защита в степен санкционираното лице да не може да разбере са какво нарушение е ангажирана отговорността му. Изтъква е, че мястото на нарушението безспорно се установява извън населеното място и същото напълно кореспондира на вменената за нарушена правна норма и съответстващата и наложена санкция. По същество от съда се иска отмяна на атакуваното решение и потвърждаване на процесния електронен фиш. Претендира се юрисконсултско

възнаграждение.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – Д. Б. Г., редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото няма представено становище във връзка с касационната жалба.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че решението на въззивния съд е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че срещу Д. Б. Г. с ЕГН [ЕГН] е издаден електронен фиш за това, че на 13.05.2022г. в 11:30 часа, в [населено място], по бул. Околовръстен път до ТЕЦ- Л., с посока на движение от бул. Л. шосе към бул. Европа, при ограничение на скоростта 80 км/ч, въведена с пътен знак В-26, извън населено място, управлява лек автомобил БМВ 530 Д Х Д., с рег. [рег.номер на МПС] , със скорост на движение 124 км/ч, като по този начин е превишил разрешената скорост със 44 км/ч - нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП). Районният съд е направил и изводи, че техническото средство, с което е установено нарушението, представлява мобилна камера, която към датата на установяване на нарушението е била технически изправна, автомобилът, с който е извършено нарушението е собственост на жалбоподателя и разрешената пътна скорост в участъка е била 80 км/ч.

При така установената фактическа обстановка, районният съд е приел, че фишът е съставен при съществено процесуално нарушение. Според решаващия делото състав едновременното вписване в обстоятелствената част на фиша, че управлението на МПС е станало „в [населено място] (т.е. в населено място) и словесно описание на нарушението, като такова извършено „извън населено място“ с приложена санкционна норма за извън населено място, е допуснато непреодолимо вътрешно противоречие, тъй като не става ясно къде е било извършено нарушението - дали в населено място (в [населено място]) или извън населеното място. С горното според районния съд административнонаказващият орган е допуснал неяснота при фактическото описание на вмененото с фиша нарушение, която съществено засяга правото на защита на жалбоподателя, тъй като освен че се отнася до индивидуализацията на изпълнителното деяние по място, то наред с това касае и признак от обективната страна на деянието, защото са предвидени едни санкции, в случаите, когато нарушението е в населено място и други, когато то е извън населено място. С тези мотиви съдът е отменил електронния фиш.

Така постановеното решение на районния съд е валидно и допустимо, но неправилно. Независимо, че в ЕФ общо е посочено „гр. С.“, следва да се приеме, че посочването на населеното място не е с оглед на стойностите, посочени в чл. 21, ал.1 от ЗДвП като такива за населено място, а с оглед на последващата индивидуализация на конкретната пътна артерия, която в случая е Околовръстният път на [населено място],

доколкото такива има и около други градове (П. примерно и прочие). Конкретиката в описанието на местоизвършването на вмененото нарушение продължава с посочването на точния пътен участък, в което то е извършено: бул. Околовръстен път до ТЕЦ- Л., с посока на движение от бул. Л. шосе към бул. Европа, която позволява по несъмнен начин да бъде установено за кой конкретен пътен участък се отнасят твърденията, с оглед преценката на действащите към този момент правила за движение по него. В случая, в обстоятелствената част на ЕФ е посочено, че тя спада към пътна артерия извън населеното място и именно това е приложената санкционна норма, т.е. не се установява противоречие или неяснота между словесно и цифрово изписване. По делото е установено, че за участъка е бил в сила пътен знак В 26, с ограничение на скоростта 80 км/ч, поради което и наложената санкция е правилно определена с оглед установеното превишение. Предвид изложеното неправилен се явява изводът на съда за допуснатото нарушение при съставянето на фиша. Правилно е приложен и материалния закон, което налага отмяна на решението и потвърждаване на електронния фиш.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно се явява искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Същото следва да бъде възложено в тежест на ответника по касацията.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 03.10.2023г., постановено по нахд № 15120/2022г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 1-ви състав, с което е отменен електронен фиш серия № 5945586 издаден от СДВР и вместо това постановява

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш, № 5945586, издаден от СДВР.

ОСЪЖДА Д. Б. Г. ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.